

اگر احساس خواب به شما دست داد در مکان امنی مانند پارکینگ‌های جاده‌ای خودرو را متوقف کنید و از توقف در شانه بزرگراه خودداری کنید.

ارایه خدمات امدادی به حدود ۷۵۰۰ زائر در قرارگاه‌های مرزی

رئیس سازمان امداد و نجات جمعیت هلال احمر اعلام کرد: «تاکنون ۷ هزار و ۴۴۳ نفر از زائران در مراسم اربعین حسینی با حضور در ۴ قرارگاه مرزی از خدمات بهداشتی و درمانی هلال احمر بهره‌مند شده‌اند.» مرتضی سلیمی با اشاره به عملیات پوشش امدادی زائران در اربعین حسینی در ۴ قرارگاه مرزی بیان کرد: «از تاریخ ۲۱ تا ۲۸ مهرماه سال جاری ۷ هزار و ۴۴۳ تن در قرارگاه‌های مرزی به پایگاه‌های هلال احمر مراجعه کرده‌اند.» رئیس سازمان امداد و نجات جمعیت هلال احمر با بیان اینکه در این مدت ۲ هزار و ۸۸۷ تن از خدمات پزشکی تست قند خون و فشار خون بهره‌مند شده‌اند، گفت: «۱۸ تن به مراکز درمانی منتقل، ۳ هزار و ۷۵۰ تن نیز به صورت سرپایی مداوا و به علاوه ۷۸۸ تن نیز اسکان داده شدند.»

نگاهی به طرح مشترک کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و نشنال جئوگرافی

زنان، قربانیان پنهان جنگ

نبااید به زنان صرفاً به عنوان قربانیان جنگ نگاه کرد
زنان زخم‌های کهنه جنگ را به زندگی دوباره تبدیل می‌کنند

طبیعی تا استودیو به تصویر کشیده است. هر پرتره منحصر به فرد با پس‌زمینه مرتبط با داستان آن زن گرفته شده است تا بر چسب‌های ساده اما سنگین را که در جنگ‌ها و درگیری‌ها به زنان می‌چسبانند، به چالش بکشد و در واقع هنر عکاسی در ارایه پاسخ‌های منحصر به فرد به مسائل پیچیده را بررسی کند.

به عنوان نیروی کار بار اقتصاد خانواده را حمل کنند، در عین اینکه حواسشان به آموزش بچه‌ها هم باشد.» پروژه جدید مشترک نشنال جغرافیا و کمیته بین‌المللی صلیب سرخ با عنوان «جنگ زنانه»، هویت چندگانه زنان را از طریق مجموعه‌ای از پرتره‌ها با پیش‌زمینه‌های مختلف از محیط

شرایط تغییر می‌کند و ممکن است با فرصت‌ها و تهدیدهایی روبه‌رو شوند که تاکنون تجربه نکرده بودند. وردتزی می‌گوید: «در شرایط پیش آمده در اغلب درگیری‌ها و جنگ‌ها، این زنان هستند که مجبورند مسئولیت خانواده را به دوش بکشند، آنها ممکن است مجبور شوند از زمین‌های زراعی و کشاورزی مراقبت کنند یا

راضیه زرگری | مردان جنگ را به پا می‌کنند و زنان بسا پیامدهای آن زندگی می‌کنند، دست‌کم این فرآیندی است که تا حد زیادی درک می‌شود. زنان زندگی می‌کنند و نسبت به پیامدها واکنش نشان می‌دهند، اما آنها قربانیان پنهان جنگ هستند، آنها دچار غم و اندوه می‌شوند و مجبورند با این اندوه مبارزه کنند. بسیاری از زنان مجبورند هویت قدیمی خود را به فراموشی سپرده و بار دیگر خود را در قالب یک شخصیت جدید بازسازی کنند. هویت جدیدی که به واسطه جنگ ساخته می‌شود و زنان مجبورند خودشان را بر اساس موقعیت جعل کنند. پروژه جدیدی در همکاری مشترک نشنال جغرافی و کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در حال انجام است که نگاه ریزبینانه‌ای به واکنش زنان نسبت به اختلال‌های ایجادشده به واسطه جنگ‌ها و درگیری‌ها در زندگی خانوادگی و کار آنها دارد. در طرح «جنگ زنانه» ما شاهد به هم زدن کلیشه «زنان به عنوان قربانی» هستیم و نقش‌های پیچیده، متعدد و گاه متضاد زنان در درگیری‌ها بررسی می‌شود، مبارزان، انسان‌دوستان، مادران، دختران، کارگران، رهبران جوامع و نجات‌یافتگان. مری وردتزی، معاون مدیر عملیات بین‌المللی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ می‌گوید: «من

معتقدم که زنان عامل تغییر هستند، باور دارم که زنان منبع اصلی ثبات در مناطق آسیب‌دیده‌اند و آنها هستند که می‌توانند ثبات و آرامش را به خانه‌ها و حتی جوامع خود بازگردانند. امید من این است که همه ما قادر به نگاه کردن به زن‌ها به عنوان انسان‌های کامل باشیم، نه صرفاً قربانیان حوادث.» زندگی‌های مستندشده در این رابطه بسیار متنوع و بعضاً متفاوت است، رابین هاموند، عکاسی است که جنگ را به خوبی می‌شناسد، تجربه‌های خوبی در عراق، درگیری‌های گهگاه در فلیپین و جنوب نیجریه داشته و تصاویر متعدد از ماهیت جنگ ثبت کرده است. هویت‌ها در حین جنگ به بازیابی شکل‌گیری خود ادامه می‌دهند، حتی زمانی که سلاح‌ها خاموش می‌شوند، بنابراین هاموند به پرو نیز سفر کرده تا زخم‌های کهنه جنگ را که هنوز بهبود نیافته است، به تصویر بکشد. وقتی نگاه در این حوزه جنسیتی می‌شود، کار را سخت می‌کند. ترکیبی از قدرت، امتیازات، آداب اجتماعی و انتظارات متنوع، منازعه و جنگ به تشدید نابرابری‌های موجود در جوامع منجر می‌شود. چه اتفاقی می‌افتد زمانی که نان‌آور خانواده - نقش اصلی برعهده مردان است - به جنگ می‌رود یا در درگیری‌های خشونت‌آمیز کشته می‌شود؟ نقش اجتماعی زنان در این

زنی که برای عدالت مبارزه می‌کند

دیونیسیا کالدرون، زنی ۵۴ ساله اهل روستای آیاکوپو در پرو است که میوه‌ها و سیب‌زمینی‌هایش را در روستای محل زندگی‌اش می‌فروشد. او در طول درگیری‌های داخلی رنج فراوانی را تجربه کرده است؛ شوهر اولش در درگیری‌ها ناپدید شد و هیچ‌وقت اثری از او پیدا نشد؛ همسر دومش هم بشدت مورد شکنجه قرار گرفته و بعد از مدتی از آسیب‌های وارده جانش را از دست داد. او که حاضر نیست در برابر بی‌عدالتی‌ها و ظلم‌هایی که بر سر خود و خانواده‌اش آمده، در سکوت به زندگی‌اش ادامه دهد، به نمایندگی زنان آسیب‌دیده از سوءاستفاده جنسی در طول درگیری‌ها تبدیل شده است. «همیشه به خودم می‌گویم چرا یک زن متولد شدم؟ چرا مرد متولد نشدم؟ ما زنان مسیر روشنی در پیش‌رو داریم با اینکه همه خشونت‌ها و ظلم‌ها را دیده و تحمل کرده‌ایم، اما خود ما بودیم که مانع انتقادهایم نشدیم. زانی به من می‌گفتند شما چیزی که فکر می‌کنید نیستید. دقیقاً همین است، ما آن‌چه دیگران فکر می‌کنند و می‌گویند نیستیم؛ دیگران نمی‌دانند که شما یک زن جنگنده هستید. شما باید مبارزه کنید و با اتفاق‌ها روبه‌رو شوید. من در حالی که قربانی جنگ و درگیری‌های داخلی بودم، در این فرآیند به یک زن جنگنده و مبارز تبدیل شدم؛ زنی که برای عدالت و حقیقت مبارزه می‌کند.»

قربانی و نجات یافته

مینداناو زنی ۵۷ ساله و کشاورز است و از فعالیت‌های صنفی شرکت‌های استخراج معدن در فلیپین حمایت می‌کند. پسرعموی او رهبر یکی از جنبش‌های کارگری علیه استعمار کارگران در شرکت‌های معدنکاری بود که در سال ۲۰۱۵ به همراه دو نفر دیگر اعدام شد. مردم بومی در استان‌های داوانو و بکیدون با آزار و اذیت و سرقت از زمین‌های خود از سوی صاحبان قدرت مواجه هستند و به همین دلیل صدها خانواده تصمیم گرفتند خانه‌ها و جوامع محلی خود را به مقصد زندگی همراه با آرامش ترک کنند. مینداناو خود را زنی معرفی می‌کند که قربانی بی‌عدالتی و در عین حال نجات یافته خشونت است و در این مسیر به هم‌عانش کمک می‌کند زندگی‌هایشان را در صلح و آرامش بازیابی کنند. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، نمایندگی‌هایی برای حمایت، امداد رسانی و کمک‌های معیشتی به خانواده‌هایی که مجبور به ترک خانه خود می‌شوند، دارد.

امیدوار به آینده

فاطمه ۱۷ ساله است و با مادرش در اردوگاه آوارگان در منطقه میادو گوئی نیجریه زندگی می‌کند. وقتی ۱۵ ساله بود روستای محل زندگی‌شان مورد حمله شورشیان قرار گرفت. «ساعت حدوداً ۵ بعد از ظهر بود و بعد از کار روزانه همه در حال خوردن وعده غذایی بودند. همان لحظه بود که شلیک گلوله‌ها را شنیدیم. یادم می‌آید که از ترس و وحشت به خود می‌لرزیدم. برای ما ناشناخته بودند؛ همه روستا را محاصره و به همه خانه‌ها حمله کردند. هیچ جایی برای فرار کردن وجود نداشت. ما در گوشه‌ای از یک اتاق پنهان شده بودیم که صدای شلیک‌ها نزدیک‌تر می‌شد. انگار روی سقف راه می‌رفتند و شلیک می‌کردند. ما خودمان را میان تشک‌ها پنهان کرده بودیم و گریه می‌کردیم.» فاطمه می‌گوید: «تمام مردان پیش از آن محاصره فرار کرده بودند.» آنها یک هفته بدون آب و غذا در محلی نگهداری و به محض آزاد شدن هر یک به سمتی فرستاده شدند. فاطمه به یک سمت رفت و مادرش به سمت دیگر. آنها در بوته‌ها پنهان شدند و یکدیگر را گم کردند. ۱۸ ماه طول کشید تا فاطمه دوباره مادرش را پیدا کرد. آرزوی او صلح و آرامش و بازگشت به خانه‌اش است.

زن در جنگ

یعنی انعطاف پذیری

بدیه سیندی، پزشک عمومی و انترن سال دوم، بیست و پنج ساله از اربیل عراق و در اتاقش در بیمارستان ایستاده است؛ جایی که زمان‌های شیفتش در بیمارستان می‌خوابد. او اکثر سال‌های زندگی‌اش را در جنگ و درگیری سپری کرده است. بیمارستان اورژانس اربیل عراق که به هوزاوا معروف است، میزبان صدها زخمی و قربانی موصول عراق بوده است. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ از این بیمارستان و دیگر مراکز درمانی بویژه مراکز که غیرنظامیان آسیب‌دیده در درگیری‌های کردستان عراق را درمان می‌کنند، حمایت می‌کند. «من به واسطه جنگ با مردم زندگی می‌کنم؛ اما نه تنها احساس درد مشترک با آنها دارم بلکه برای درمان جسم و روح و متوقف کردن دردشان مصمم هستم. واقعاً دوست دارم کاری برایشان انجام دهم اما از دستم خارج است. به عنوان زن تنها می‌توانم حمایت احساسی به آنها بدهم و به آنها بگویم می‌توانم کمی از آن‌چه بر سرشان آمده رادرک کنم.» شاید زن بودن باعث می‌شود اندوهی بر روحم افزوده شود؛ اما راهش همین است. زن بودن در جنگ‌ها و درگیری‌ها، مفهومی است که نمی‌توانیم در واژه‌ها بیانش کنیم؛ زن کسی است که برای نجات خود و دیگران به سختی تلاش می‌کند. زن بودن در جنگ یعنی انعطاف‌پذیری؛ یعنی هر روز سخت کار کردن، یعنی خنثی کردن شرایط سخت و اینکه شرایطی را فراهم کنم تا نسل‌های بعد بدانند دیگر جنگی در کار نخواهد بود.